

Optymalizacja hiperparametrów xgboost

Dokumentacja wstępna

Przemysław Stawczyk, Piotr Zmyślony

15 kwietnia 2020

Spis treści

1	Treść zadania	2
2	Dane testowe	2
2.1	Analiza danych	2
3	Algorytmy	2
3.1	Przestrzeń poszukiwań	3
3.2	Funkcja celu	3
3.3	Algorytm brutalny	3
3.4	Algorytm wspinaczkowy	3
4	Sposób mierzenia jakości rozwiązania	4
5	Wyniki pomiarów	4
6	Wnioski i rekomendacje	4

1 Treść zadania

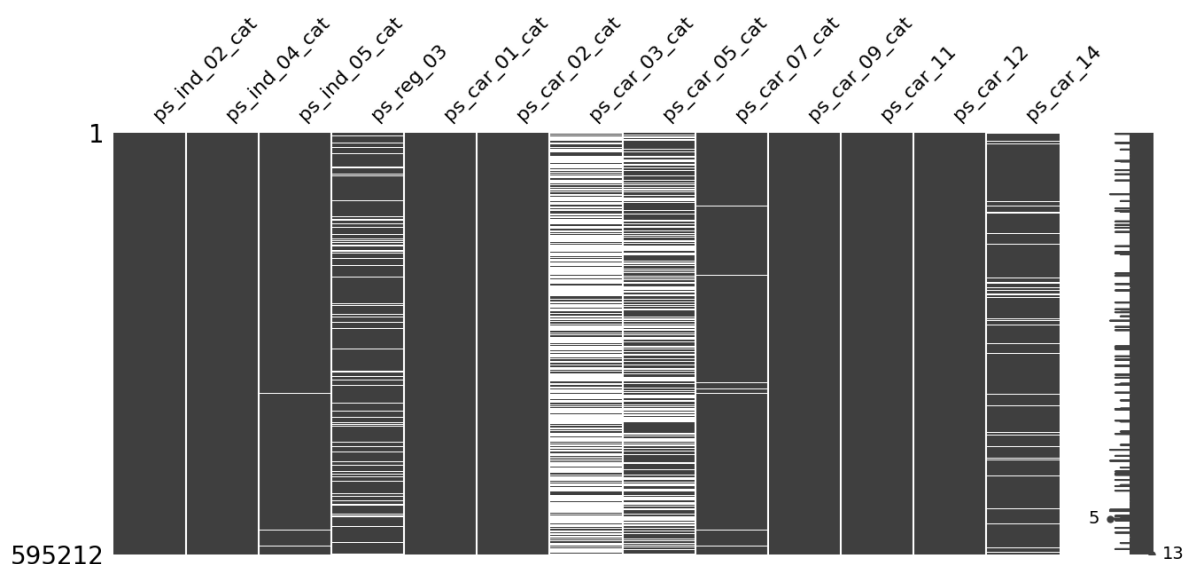
Naszym zadaniem jest przetestowanie różnych algorytmów heurystycznych/populacyjnych w kontekście problemu strojenia hiperparametrów algorytmu xgboost. Problem wyboru hiperparametrów wynika z ich bardzo dużej ilości, co często rozwiązane jest poprzez manualny dobór parametrów klasyfikatora.

Projekt zostanie zrealizowany w języku Python 3+.

2 Dane testowe

Jako dane na których będziemy trenować i testować klasyfikatory przyjęliśmy proponowany zestaw danych <https://www.kaggle.com/c/porto-seguro-safe-driver-prediction>. Zawiera on 57 atrybutów opisujących klientów firmy ubezpieczeniowej i jeden atrybut binarny sygnalizujący, czy w ciągu roku od zawarcia umowy, klient skorzystał z ubezpieczenia.

Rysunek 1: Brakujące atrybuty

2.1 Analiza danych

Po wstępnej analizie danych odkryliśmy, że w zbiorze danych posiadamy około 79% niekompletnych wierszy. Rysunek 1 przedstawia pokrycie niekompletnych atrybutów - jest ich jedynie 13, z czego większość jest wybrakowana w bardzo niewielkim stopniu.

Największym winowajcą jest atrybut binarny `ps_car_03_cat`, którego brakuje aż w 70% wierszy, oraz atrybut `ps_car_05_cat` (brakuje go w 44% przypadków). W końcowej wersji zdecydowaliśmy się usunąć oba z tych parametrów.

Dodatkowo, występuje znaczna dysproporcja między klasami rekordów - tylko 3% wierszy opisuje klientów, którzy skorzystali z ubezpieczenia. Stąd niezbędna będzie interpolacja danych, tak aby ilość rekordów obu klas była równa.

3 Algorytmy

Zaimplementowaliśmy następujące algorytmy:

- algorytm wspinaczkowy z tabu.

W 2 wariantach:

- mutacyjny z prawdopodobieństwem P mutacji jednego (losowego) z parametrów
- z przeglądem sąsiedztwa i powracaniem

- przegląd wyczerpujący hipersiatki jako metoda bazowa

W przypadku mutacji połączonej z tabu, problematycznym okazało się tworzenie mutantów z wykorzystaniem rozkładu normalnego, jak i mutacji w ten sam sposób wielu parametrów - tworzone były wielokrotnie już sprawdzone zestawy parametrów.

Przyjeliśmy metodę w której tworzone są wszystkie (jeszcze niezbadane) możliwe zestawy różniące się jednym parametrem w stosunku do rodzica i spośród nich losowany jest nowy mutant.

3.1 Przestrzeń poszukiwań

Trenowane modele posiadały parametry z hipersiatki, czyli iloczyn zbiorów każdego z parametrów, co w sumie daje nam 52272 dopuszczalnych rozwiązań.

nazwa parametu	zakres
liczba słabych modeli	50, 75, 100 ... 300
eta	0.1, 0.2, 0.3, 0.4
min_split_loss <i>gamma</i>	0, 1, 2, 3
max_depth	4, 5, 6 ... 14
max_delta_step	0, 1, 2
subsample	0.6, 0.8, 1
colsample_bytree	0.6, 0.8, 1

Dalej, *sąsiadem* zestawu A będziemy nazywali takie zestawy parametrów, które od zestawu A różnią się tylko jednym parametrem, większym bądź mniejszym o jeden "kwant".

3.2 Funkcja celu

Jako funkcję celu przybraliśmy *Average Precision Recall* obliczając wartość funkcji celu jako średnią arytmetyczną skuteczności przypisania predykcji. Zastosowaliśmy implementację z pakietu *scikit-learn*.

Ta sama funkcja zostanie wykorzystana do oceny jakości finalnych wytrenowanych modeli na zbiorach testowych, przy 3-krotnej walidacji krzyżowej, gdzie nasz końcowy jest średnią osiągniętych wyników AUC ROC.

3.3 Algorytm brutalny

Algorytm brutalny generuje zbiór wszystkich możliwych zestawów parametrów, które przegląda krok po kroku. Wynikiem działania jest zestaw parametrów osiągający najwyższy wynik AUC ROC.

3.4 Algorytm wspinaczkowy

Jako parametr startowy algorytmu należy podać maksymalną ilość powrotów n_{max} , które może wykonać przed zwróceniem aktualnego najlepszego wyniku. Zaczyna swoje działanie od

wylosowania punktu startowego z dostępnych zbiorów parametrów (na początku przypisujemy go do P_b i P_c). Oblicza wynik dla P_c dalej w następujący sposób:

1. Ustaw liczbę nawrotów $n = 0$
2. Jeśli $n > n_{max}$, przejdź do punktu ostatniego.
3. Wygeneruj wszystkich (nigdy nieodwiedzonych) sąsiadów P_c .
4. Wybierz sąsiada, który daje wynik lepszy bądź równy wynikowi P_c .
5. Jeśli nie istnieje taki sąsiad:
 - (a) $n = n + 1$
 - (b) ustaw P_c na poprzedni P_c
6. Jeżeli istnieje:
 - (a) $n = 0$
 - (b) $P_c = \text{najlepszy sąsiad}$
 - (c) Jeżeli wynik $P_c \geq P_b$: $P_b = P_c$
7. Wróć do punktu 2.
8. Zwróć najlepszy zestaw parametrów.

4 Sposób mierzenia jakości rozwiązania

Jako że trenowanie znacznej liczby modeli przy użyciu adekwatnych ilości danych wejściowych jest bardzo czasochłonne, postanowiliśmy zaimplementować opcję testowania wszystkich trzech algorytmów w określonych ramach czasowych. Dzięki podaniu odpowiedniego parametru, program uruchamia każdy z nich tylko na jakiś czas, po którym algorytm musi zwrócić najlepszy dotychczasowy wynik.

Wszystkie opcje uruchomieniowe programu można sprawdzić poleceniem:

```
python performance_test.py --help
```

5 Wyniki pomiarów

6 Wnioski i rekomendacje

Algorytmy zbyttnio nie były efektywne *imho* należałoby wałnąć se parę paramsów i okolice obiecujących zbadać przegłędem wyczerpującym X_d